

Jean-Marc Potdevin

Reseti ran_

*Mistična izkušnja poslovneža
na pešpoti v Kompostelo*

Jean-Marc Potdevin

RESETIRAN

Mistična izkušnja poslovneža
na pešpoti v Kompostelo

DRUŽINA 2013

PRVI DEL
Srečanje

*Česar ne umeš, ko bereš, boš spoznal, ko te obiščem.
(Hoja za Kristusom, Tretja knjiga, tretje poglavje)*

Uvod

Svojo osebno izpoved namenjam mojim najbližjim. Zaupno odpiram knjigo svoje notranjosti; to je dnevnik spominov, občutkov, analiz, bolečin, branja, molitev, izkušenj in velikega veselja. O svoji notranjosti govorim iskreno, zato jo pred vami odpiram brez sramu. Vnaprej se zanašam na vašo prizanesljivost in dobronamernost. Rad bi vam posredoval to, kar je zame pomembno. Kar se je strnilo v delčku življenjske poti, ki je s počasnim zorenjem in destiliranjem ustvarila knjižni eliksir, neke vrste učno snov, katere stekleničica, ki jo držite v rokah, hrani tekočino, ki se je potrpežljivo in počasi zbirala iz meseca v mesec.

Predlagam, da prislonite ustnice in se prepustite hlapom odprte stekleničice, ki jih odslej vdihavam tudi sam: naj vas sladko ustje »poljublja s poljubi svojih ust! Saj je njegova ljubezen opojnejša od vina« (prim. Vp 1,2).¹ Opojnosti ne moremo izraziti z besedami, prav tako ne izkušnje. In um ne more prodreti v polnost zakonske združitve. To je torej povabilo k opojnosti, povabilo k norosti združitve, ki je tukaj

¹ Vsi svetopisemski citati so vzeti iz slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma, op. prev.

predstavljena, povabilo k preseganju besed in konceptov, da bi lahko bolj cenili ekstazo neposredne izkušnje, izkušnje srečanja in resničnega veselja, ki prihaja iz tega srečanja.

V tej stekleničici je prehojena pot, ki sem jo zaznamoval s svojimi stopinjami, ji dal življenje in jo prepojil z njim, jo popisal med hojo. Pot, ki še ni končana in je še vedno topla in živa. Pot bijočega srca. Ni špekulacija, ne blodnja, ne analiza ali moje osebno mnenje. Njena edina vrednost in namen sta v resničnem pričevanju, odišavljenem z odtisi stopinj, ki sem jih zagledal v blatu poleg svojih.

Včasih med vrsticami prav domišljavo obdelam določene teme (iz psihologije, filozofije ali teologije), ki so ljube človeku ali njegovemu Stvarniku, čeprav nimam posebne izobrazbe s teh področij, vendar kljub vsemu poskušam razjasniti ali razumeti, kar sem ne glede na svojo voljo močno doživel. Torej vas prosim, da ste prizanesljivi pri kakem spodrsljanju, povzetku ali karikaturi, ki se bodo mogoče nanižali v besedilu. Če so kakšni zapisi v nasprotju z Resnico, jih iztrgajte iz knjige, da ji ne bodo škodovali. Saj ti zapisi govorijo o Kristusu, ki je pot, resnica in življenje. Pravzaprav bi moral zadnje besede zapisati z veliko začetnico.

PRVO POGlavJE

Povratek in klic

Sčelom sem se naslonil na tresočo šipo spečega avtobusa. Zenice so se mi spokojno razširile ob nočnem pogledu na pokrajino, ki je srednje hitro bežala mimo. Odsev polne lune se je zrcalil v mojih lesketajočih očeh in netil neprekinjen ognjemet spominov in podob, ki so v meni obujali lepoto poti, ki sem je prepešalil v sandalih. Tako sem se štiriindvajset ur potapljal v najlepše podobe preteklih dveh mesecev počasne in izjemne hoje med Grenoblom in Kompostelo. Moja notranjost je žarela. Navdajala sta me globok mir in veliko veselje, neizmerna in neomajna. Romar z uničenimi nogami, v stiku z božjim, zvezdino polje – campus stellae – je bilo v srcu in se lesketalo v mojih očeh.

Še ne dolgo tega sem ob povratku iz San Francisca ali Londona prav tako slonel s čelom na tresočem okroglem okencu spečega airbusa in se prepustil mislim ob pogledu na plavajoče oblake pod letalskimi krili, ob rdečkastih odsevih in igri svetlobe vzhajajočega sonca, ki je razkrivalo svojo veličastno podobo. Takrat sem razmišljal o projektih, s katerimi sem že zamujal, o ekipah, ki bi jih bilo treba

reorganizirati, o produkciji novih izdelkov, o predstavitvah, ki jih je še treba dodelati in o razvoju nove tehnologije. Včasih sem na letalu poskušal zaspati v upanju, da si naberem vsaj toliko moči, da bom lahko naslednji dan učinkovit na sestanku. Gledal sem poneumljajoče filme, ki so se vrteli na ekranu v letalu in se trudil raztopiti uspavalno sredstvo v majhni količini alkohola, da bi lažje priklical dremavost vprašljivega učinka in tako spotoma omrtvičil svoja najgloblja hrepenenja po sreči. V informacijskem poslu se je vse zelo hitro odvijalo. Potovali smo tako hitro, kot smo govorili, mislili ali se odločali, in tako hitro, kot smo vlagali, dobivali tržne deleže ali zaposlovali novo osebje.

Mož z avtobusa ni imel več veliko skupnega s tistim na letalu: popolnoma novi človek, miren, veder, blag, z močno notranjo mistično gotovostjo, dovzeten za peto razsežnost sveta, to je razsežnost milosti. Po končani vožnji z avtobusom me je še čakalo soočenje s prejšnjim svetom. Pred menoj je bil še pristanek v neustavljivem vrtincu aktivnosti in življenja. Zavedal sem se, da bo prilagajanje zahtevno. Toda bil sem dobro pripravljen.

Šok se je zgodil na začetku julija 2008, bil je tako silen, kot bi me kdo nenadoma porinil v grmeč boben velikanskega hrumečega pralnega stroja. Ta bi bil sicer še kako potreben glede na moje smrdljivo stanje, plesniva oblačila in vprašljivo osebno higieno po dveh mesecih hoje po podeželskih blatnih poteh, namočenih od dežja.

Na poti sem dobil orodje, ki mi je pomagalo obstati in ostati pokončen sredi vrtinca življenja: zelo

stabilen in trdno zasidran notranji giroskop, ki se s potiskom v pralni stroj skorajda ni vznemiril. Tri leta po vrnitvi se giroskop ni premaknil niti za polovico stopinje in mi še danes brezhibno kaže pravo smer. Poleg giroskopa sem na poti dobil še plezalni pas s trdno navezo na plezalno vrv: odslej se mi ne more nič zgoditi, tako dobro me naveza varuje pri vsakem nadaljnjem koraku. Ne samo da bi me pri napačnih korakih, šibkostih ali slabih odločitvah varovala zdrsa v prepad, omogočala naj bi mi tudi počitek, ko bi, obnemogel od vzpona, kriknil, naj me nekaj trenutkov varuje, da si odpočijem prste.

Kako velika razlika v primerjavi s prejšnjim človekom, tistim iz letala ...

Bilo je še včeraj, a bilo je popolnoma drugačno življenje.

In včeraj sem popolnoma nepričakovano zaslišal klic. Klic, naj odidem.

Ta včeraj se je zgodil konec marca. Konec marca 2008. Mogoče je bil to 23. marec. Vsekakor se je moralo končati.

Nisem se niti dobro zavedal, kaj, samo to, da se mora končati.

Življenje je imelo pravi smisel, a se mi je zdelo, da sem ga izgubil v hrupnih okoliščinah. Ne da bi kaj razumel ... Mogoče je bil še vedno pravi čas, da se odzovem. Odločil sem se, da zapustim udobje in varnost. Da grem. Peš. Daleč. Sam. Bil je nekakšen krik na pomoč ... Pot kot taka in obenem notranja, duhovna pot: ne da bi kaj pomišljal, je bilo popolnoma jasno, da bom šel v Kompostelo. Ne da bi sploh vedel, kje to je ...

Še istega večera sem to povedal svoji edini ljubezni, ženi, s katero sem se poročil pred sedemnajstimi leti, sladki ljubezni iz šolskih klopi: »Odpravil se bom na Jakobovo pot.« Potem nisem znal odgovoriti na njene številne »zakaj« ... Zakaj odhajaš? Zakaj sveti Jakob? Kje je to? Zakaj tako daleč? Kje boš spal? Ali ti tukaj ni dobro? Ali bežiš? Kaj misliš, da boš našel? Greš sam? Za koliko časa? Kaj boš jedel? Boš potreboval kisik? Boš vzel telefon? Se boš tudi vrnil peš? ...

Samo na eno vprašanje sem ji znal jasno odgovoriti, in sicer mi ga je zastavila naslednje jutro, tik preden so se ji ulile solze, ker jo je dotokel moj odgovor: »Kdaj potem misliš oditi?« ... Takoj ko bo mogoče. Mudilo se je.

Vedel sem tudi, da se bom vrnil in da bo mnogo bolje. Ne samo zame, tudi za življenje, za družino in za mojo ljubezen do nje. Vrnil se bom okrepljen in miren, tako da se bova še bolj povezana podala v drugo polovico življenja.

Nisem prav dobro vedel, kaj iščem na tej poti, niti zakaj se odpravljam. Torej sem si moral nekako začeti prizadevati, da bi razumel ... Takoj sem si prikrbel beležko z usnjenimi platnicami na elastiko, da se je dobro zapirala. Beležka bo odslej vedno z menoj. Pričala bo o moji notranji poti, tako da bom ob vrnitvi zagotovo našel njene sledi. Beležko sem zdaj naključno odprl in smelo zapisal razloge svojega odhoda.

Drzno in domišljavo prizadevanje, ki se je končalo s prvim porazom: na list sem napisal približno

dvajset dobrih razlogov, a noben ni bil zares zadovoljiv ... Potem sem na naslednjo stran zapisal: »*Na to pot se odpravljam, da bi razumel, zakaj hodim po tej poti.*« Zavedal sem se nesmiselnosti avtoreferenčnih misli, vendar se mi je ta vseeno zdela najprimernejša glede na megleno resničnost, ki je bivala v meni.

Od doma sem odšel v dežju, 22. aprila 2008, zgodaj popoldne. V resnici sem bil na poti že od 23. marca: vsak dan sem obkljukal opravljene stvari s seznama nujnih opravkov, ki sem ga nosil v notranjem žepu džinsa. Toliko stvari je bilo treba še urediti pred odhodom in vzele so mi toliko časa. To pa gotovo zato, da bi se naučil biti potrpežljiv: pospešiti sem moral poslovne sestanke, dopovedati davčnemu uradu, da me ne bo v času prijav in da ne morem priskrbeti »pogodbenega pisma delodajalca, da bom na potovanju v tujini« in končno sem si priskrbel tudi romarjevo izkaznico in nepogrešljiv priročnik *Miam-miam Dodo*.

Ultreia!

KAZALO

PRVI DEL: SREČANJE

Uvod.	11
Povratek in klic.	13
Življenje v svetu	19
Na poti	39
Kraljeva soba	61
Puysko predmestje.	75
Prhe usmiljenja	83
Psalm 63.	95

DRUGI DEL: RAD BI (SPET) VIDEL KRALJA

Uvod.	109
Ukoreninjenost in pričevanja	117
Metoda Poti.	131
Visoka pesem.	141
Hezihazem, filokalija in molitev srca	153
Paray-le-Monial	173
Rad bi videl Boga	183
Mir in moč vnebohoda	205
Kazalo	213

»Svet se mi je obrnil na glavo, od znotraj se je popolnoma osvetlil, zdaj bom moral vse spremeniti in življenje postaviti na druge temelje.«

Marca 2008 je Jean-Marc Potdevin, izvršni direktor Yahooja za Evropo in poslovni angel številnih zagonskih internetnih podjetij, zapadel v hujšo krizo srednjih let. Odločil se je, da bo prekinil s službenimi in pristočasnimi dejavnostmi ter se sam odpravil v Kompostelo.

Na romanju je vstopil v kapelo in doživel nadnaravno srečanje, ki je popolnoma spremenilo njegovo življenje.

Avtor opisuje svoje mistično doživetje in se odpravi k velikim krščanskim duhovnim učiteljem po razlago, da bi razumel, kar je doživel.

**ZALOŽBA
DRUŽINA**

19,90 EUR

